Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 350/2026
12.05.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Тешић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 752/24 од 27.02.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/25 од 23.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2026.године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Тешић, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Шапцу К 752/24 од 27.02.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/25 од 23.12.2025. године, у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што Врховни суд, радње окривљеног АА описане у изреци првостепене пресуде, за које је правноснажно оглашен кривим, правно квалификује као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за која кривична дела му применом одредаба члана 4, 42, 45, 54 претходно УТВРЂУЈЕ и то за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, а за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци, па га применом одредаба члана 60. КЗ и 63. КЗ **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју казну се урачунава време проведено у притвору од 29.08.2024. године до 27.02.2025. године, док у осталом делу правноснажне пресуде остају непромењене.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Шапцу К 752/24 од 27.02.2025.године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, које је извршио на штету своје ванбрачне супруге оштећене ББ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 29.08.2024. године до 27.02.2025. године. Истом пресудом окривљени је

обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 18.816,42 динара, као и трошкове кривичног поступка ОЈТ у Шапцу, о којим трошковима ће суд одлучити накнадно посебним решењем у смислу члана 262. став 2. ЗКП, као и износ од 5.000,00 динара на име судског паушала, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима кривичног поступка суд накнадно одлучити посебним решењем у смислу члана 262. ЗКП.

Истом пресудом, окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ на штету своје малолетне ћерке оштећене ВВ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/25 од 23.12.2025. године, усвајањем жалбе ОЈТ у Шапцу, укинута је пресуда Основног суда у Шапцу К 752/24 од 27.02.2025. године у односу на кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ извршено на штету своје малолетне ћерке оштећене ВВ, у односу на које је побијаном пресудом окривљени АА ослобођен од оптужбе и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, док су жалба ОЈТ у Шапцу у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног АА, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда Основног суда у Шапцу К 752/24 од 27.02.2025.године у неукинутом делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Александра Тешић, поднела је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијану првостепену пресуду и другостепену пресуду у делу у коме је потврђена првостепена пресуда и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Тешић, истиче да су правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер су радње окривљеног описане у изреци првостепене пресуде, погрешно правно квалификоване као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ.

У изреци првостепене пресуде наведено је да је окривљени АА крив „што је у ноћи 15./16.08.2024. године, у ..., у Улици ... број .., у породичном домаћинству, у стању битно смањене способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, применом насиља, претњом да ће напасти на живот и тело и дрским и безобзирним понашањем угрожавао спокојство, телесни интегритет и душевно стање чланова своје породице – своје ванбрачне супруге оштећене ББ, на тај начин што је у

алкохолисаном стању, након што је критиковао своју малолетну ћерку оштећену ВВ, рођену ...2009.године што „лута“ и што не легне да спава рекавши јој да ће народ говорити за њу да је ку.ветина а када му је оштећена ББ тражила да пусти малолетну оштећену ВВ да „иде својим путем“ рекао оштећеној ББ и „ма иди у пи..у материну“, задао јој ударац руком у пределу лица, очију и носа услед ког ударца је код оштећене ББ наступила тешка телесна повреда изражена у виду прелома носних костију са померањем коштаних уломака, након чега је опет почео да критикује малолетну оштећену ВВ говорећи јој „Видиш шта сам урадио због тебе, ти си крива, да тучем жену због тебе“, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено“.

Кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице. Ставом 3. истог члана је прописано да ако је услед дела из става 1. или 2. овог члана наступила тешка телесна повреда или тешко нарушавање здравља или су учињена према малолетном лицу, учинилац ће се строже казнити.

Кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика чини онај ко другог тешко телесно повреди или му здравље тешко наруши.

Одредбом члана 27. Кривичног законика прописано је да када је из кривичног дела произашла тежа последица због које закон за то дело прописује тежу казну, та се казна може изрећи ако је учинилац у односу на ту последицу поступао из нехата, а и са умишљајем ако тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела.

Из изреке побијане првостепене пресуде произлази да је првостепени суд окривљеног огласио кривим да је предметно кривично дело извршио са директним умишљајем и то како у односу на основни облик овог кривичног дела, тако и у односу на тежу последицу, а који закључак је у образложењу своје одлуке дао и другостепени суд – Апелациони суд у Новом Саду у својој одлуци Кж1 298/25 на страни 4. и 5. одлуке.

Имајући у виду закључке нижестепених судова у погледу виности окривљеног, односно да је у конкретној ситуацији окривљени поступао са директним умишљајем као обликом виности и то како у односу на основни облик кривичног дела (члан 194. КЗ), тако и у односу на тежу последицу, самим тим је по налажењу Врховног суда, основан навод захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да су нижестепени судови погрешно правно квалификовали предметно кривично дело, као једно кривично дело квалификовано тежом последицом, односно као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, имајући у виду да у односу на тежу последицу окривљени није поступао из нехата већ са умишљајем.

Према томе, по налажењу Врховног суда у ситуацији када окривљени предузетим радњама у односу на тежу последицу поступа са директним умишљајем и тиме оствари обележја другог кривичног дела, у конкретном случају кривичног дела тешка телесна повреда, самим тим остварује обележја два кривична дела учињена у стицају (у конкретном случају кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ).

Из изнетих разлога, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, те отклонио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и преиначио побијане правноснажне пресуде у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што је радње окривљеног АА, описане у изреци првостепене пресуде, правно квалификовао као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, за која кривична дела му је применом одредаба члана 4, 42, 45, 54 претходно утврдио: и то за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, а за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци, па га применом одредаба члана 60. КЗ и 63. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 29.08.2024. године до 27.02.2025. године, налазећи да су овако одмерене казне сразмерне објективној тежини извршених кривичних дела и олакшавајућим и отежавајућим околностима које су у смислу члана 54. КЗ правилно утврђене на страни окривљеног у редовном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић